Spis 1 Afs 47/2011 byl spojen se spisem 1 Afs 44/2011 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **O L P R A N spol. s. r. o.**, se sídlem Libušina 526/101, Olomouc - Chválkovice, zastoupené JUDr. Julií Xinopulosovou, advokátkou se sídlem Kateřinská 5, Olomouc, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, se sídlem Bohuslava Martinů, 1672/8a, Hradec Králové, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 3. 2010, č. j. 4559/2010-060100-21, č. j. 4582/2010-060100-21, č. j. 4562/2010-060100-21, č. j. 4587/2010-060100-21, č. j. 4589/2010-060100-21, č. j. 4607/2009-060100-21 a č. j. 4531/2010-060100-21, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného proti rozsudkům Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 2. 2011, č. j. 30 Af 18/2010 – 49, č. j. 30 Af 20/2010 - 50, č. j. 30 Af 19/2010 – 49, č. j. 30 Af 21/2010 – 48, č. j. 30 Af 22/2010 – 48, č. j. 30 Af 23/2010 – 48 a č. j. 30 Af 17/2010 – 63,

takto:

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 Afs 44/2011, sp. zn. 1 Afs 45/2011, sp. zn. 1 Afs 46/2011, sp. zn. 1 Afs 47/2011, sp. zn. 1 Afs 48/2011, sp. zn. 1 Afs 49/2011 a sp. zn. 1 Afs 50/2011 **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 1 Afs 44/2011.

II. Rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 2. 2011, č. j. 30 Af 18/2010 – 49, č. j. 30 Af 20/2010 - 50, č. j. 30 Af 19/2010 – 49, č. j. 30 Af 21/2010 – 48, č. j. 30 Af 22/2010 – 48, č. j. 30 Af 23/2010 – 48 a č. j. 30 Af 17/2010 – 63, **se zrušují** a věci **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 18. 11. 2009, č. j. 14747/2009-066100-021, 14696/2009-066100-021, doměřil a zaúčtoval Celní úřad Hradec Králové (dále jen „celní úřad“) žalobkyni částku dovozního a částku antidumpingového cla ve výši 153 317 Kč, dodatečnými platebními výměry z téhož dne č. j. 14749/2009-066100-021, 14696/2009-066100-021, č. j. 14750/2009-066100-021, 14696/2009-066100-021, a č. j. 14752/2009-066100-021, 14696/2009-066100-021, částky dovozního cla ve výši 21 745 Kč, 22 453 Kč, a 20 687 Kč, a dodatečnými platebními výměry ze dne 19. 11. 2009, č. j. 14753/2009-066100-021, č. j. 14754/2009-066100-021 a č. j. 14756/2009-066100-021 částky antidumpingového cla ve výši 181 452 Kč, 319 467 Kč a 385 926 Kč.

[2] Celní úřad zahájil řízení ve věci dodatečného zaúčtování dovozního cla, jejichž výsledkem bylo vydání shora citovaných dodatečných platebních výměrů, na základě zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 3. 4. 2009 (dále jen „Zpráva OLAF“), podle které mělo dojít při dovozu zboží (jízdní kola z Malajsie, deklarovaný zbožový kód 8712003000, deklarovaná země původu Malajsie) k nesprávnému deklarování původu a v důsledku toho k uplatnění nesprávných sazeb pro výpočet výše dovozního cla. Toto řízení se týkalo sedmi dovozních operací žalobkyně ze dnů 6. 2. 2007, 21. 2. 2007, 6. 4. 2007, 4. 4. 2007, 28. 2. 2008, 3. 3. 2008 a 28. 2. 2008. Podle Zprávy OLAF se ukázal u uvedených dovozních operací jako nesprávný údaj o deklarované zemi původu. Před vydáním dodatečných platebních výměrů probíhala u žalobkyně následná kontrola dle čl. 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19. 10. 1992, s. 1 – 50, zvláštní vydání v českém jazyce kapitola 02 svazek 04 s. 307 – 356), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní kodex“) a podle § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, vedená Celním ředitelstvím Olomouc, která se týkala doměření antidumpingového cla a všeobecné celní sazby (původ zboží Čína) a doměření všeobecné celní sazby (původ zboží Taiwan). Závěry z následné kontroly jsou zaznamenány v Kontrolním protokolu o provedení následné kontroly ze dne 10. 11. 2009, z nějž vyplývá, že kontrolou byl zjištěn stav shodný se stavem, který ve své Zprávě uvedl OLAF. Celní ředitelství Olomouc proto již dále nepokračovalo v následné kontrole a celní úřad přikročil k vydání dodatečných platebních výměrů.

[3] Odvolání žalobkyně brojící proti všem dodatečným platebním výměrům vydaným celním úřadem žalovaný zamítl v záhlaví citovanými rozhodnutími. Proti všem sedmi rozhodnutím žalovaného podala žalobkyně žaloby ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Krajský soud následně shora označenými rozsudky ze dne 25. 2. 2011 všechna rozhodnutí žalovaného zrušil, věci mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení. Krajský soud nepřisvědčil první žalobní námitce, neboť dovodil, že zprávy vypracované Evropským úřadem pro boj proti podvodům představují důkaz přípustný ve správním řízení (mezi něž patří i řízení daňové a celní) nebo soudním řízení v členském státu a mají stejnou hodnotu jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními kontrolory. Ztotožnil se však s námitkami žalobkyně vytýkajícími nedostatečné zjištění skutkového stavu věci. Celní orgány opřely své závěry takřka výhradně o Zprávu OLAF, zejména o zjištění, že společnost ESTEEM EAGLE SDN BHD byla označena jako „spící“, nevyrábějící jízdní kola. Z obsahu této zprávy lze však dovodit, že se nejedná o zprávu konečnou a že šetření ze strany OLAF ohledně dovozu jízdních kol z Malajsie stále pokračují. Krajský soud se rozhodl neprovést důkaz výslechem pracovníků OLAF navrhovaný oběma stranami, neboť lze předpokládat, že správní orgány budou muset samy provádět dokazování v takovém

rozsahu, že by soud provedením výslechů v podstatě nahrazoval jejich činnost. Správní orgány se budou muset v dalším řízení především vypořádat s obsahem žalobkyní předložené Průběžné zprávy o šetření věci a zhodnotit, jaký vliv mají její závěry na výsledek řízení, případně provést výslech pracovníků OLAF či jiné, například listinné, důkazy. Ve světle zjištěných skutečností pak celní orgány znovu posoudí i přiléhavost aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu Společenství, které se žalobkyně domáhá.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobkyně

[4] Proti rozsudkům krajského soudu brojil žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas podanými kasačními stížnostmi. Podle stěžovatele obsahuje Zpráva OLAF, jež celní orgány použily jakožto stěžejní důkaz, dostatek relevantních informací vedoucích k neprodlenému vyměření částky celního dluhu. Předběžná zpráva BOCCAVA/jf I (2010/3633) prokazuje, že v daném případě došlo k rozsáhlému obejití cel a antidumpingových cel uložených na čínská jízdní kola dovážená do Evropského společenství z Malajsie. Účelem těchto operací bylo zakrýt čínský původ jízdních kol a tím obejít vysoká antidumpingová cla. V této souvislosti shromáždil OLAF řadu důkazů, jež svědčí závěru, že při dovozech jízdních kol pro žalobkyni docházelo k vystavování certifikátů FORM A na základě nesprávných údajů poskytnutých příslušným malajským státním orgánům. Nelze pominout, že celní orgány provedly po propuštění zboží kontrolu, jejímž účelem bylo ověřit skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti. V okamžiku vydání napadených rozhodnutí tak měly celní orgány dostatek podkladů pro určení dlužníka a sdělení výše celního dluhu. Celní orgány tedy byly povinny podle čl. 220 odst. 1 celního kodexu neprodleně tuto dlužnou částku zaúčtovat. Stěžovatel doplnil, že tato povinnost vyplývá nejen z rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-442/08, *Evropská komise v. SRN*, ale i přímo z dotčené Zprávy OLAF, jež celním orgánům jednotlivých členských států přikazuje zahájit řízení o výběru běžných a antidumpingových cel u všech předmětných dovozů jízdních kol. Nečinností v této věci by se celní orgány vystavovaly riziku sankčních opatření ze strany Společenství a došlo by také k poškození evropských výrobců a výraznému narušení hospodářské soutěže.

[5] V další kasační námitce stěžovatel upozorňuje, že sám krajský soud konstatuje, že se obsahem Předběžné zprávy (předložené žalobkyní) nezabýval, v čemž lze spatřovat významné pochybení. Pokud by tak učinil, nemohl by dojít k závěrům vysloveným v kasačními stížnostmi napadených rozsudcích. Podle stěžovatele by soud výslechem svědků nenahrazoval činnost správních orgánů; navrhl jej nikoli z důvodu vědomí o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, nýbrž za účelem zodpovězení případných dotazů krajského soudu vztahujících se ke Zprávě OLAF. Stěžovatel odmítá názor krajského soudu, jež implicitně dovozuje, že předmětná Zpráva OLAF má nižší relevanci pouze proto, že se jedná o zprávu předběžnou. Z jejího textu totiž vyplývá, že ve vztahu k projednávanému případu jsou závěry v ní obsažené konečné. Celní orgány tedy nemusely (i s ohledem na běh prekluzivních lhůt pro sdělení výše celního dluhu) vyčkávat na zprávu závěrečnou, jelikož ta by beztak nepřinesla pro tento konkrétní případ žádné další relevantní skutečnosti.

[6] K námitce žalobkyně zmíněné i v rozsudcích krajského soudu, že příslušné certifikáty FORM A nebyly doposud zrušeny, stěžovatel v souladu se shora citovaným rozsudkem Soudního dvora EU uvádí, že jestliže na základě výsledků šetření došel OLAF společně s malajskými orgány k závěru, že u předmětného zboží byly neoprávněně vystaveny certifikáty FORM A, nic nebránilo celním orgánům, aby tyto certifikáty považovaly za odvolané a

dodatečně zaúčtovaly příslušnou částku celního dluhu. Samotná skutečnost, že v době vydání napadeného rozhodnutí nebyly tyto certifikáty zrušeny, nezpůsobuje nesprávnost, či dokonce nezákonnost postupu celních orgánů.

[7] V závěru kasačních stížností stěžovatel uvádí, že se s tvrzeními žalobkyně ohledně aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu dostatečně podrobně vypořádal v napadených rozhodnutích, přičemž má za to, že závěry obsažené v těchto rozhodnutích jsou v souladu s právním názorem NSS vysloveným v jeho rozsudku ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1 Afs 27/2008 – 97.

[8] Z výše uvedených důvodů žalovaný v kasačních stížnostech navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozsudky krajského soudu zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení. Součástí kasačních stížností byla i žádost, aby jim Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek.

[9] Žalobkyně ve vyjádřeních ke kasačním stížnostem uvedla, že považuje rozsudky krajského soudu za formálně i věcně správné. Ze Zprávy OLAF, ani z jejích příloh, není zřejmý pohyb konkrétního zboží, ani žádné konkrétní poznatky či důkazy ve vztahu k žalobkyni. Vyplývá z ní také, že v dané věci nadále probíhají šetření. Jiné důkazy celní orgány v předmětném řízení neshromáždily a nadto pominuly důkazy, které žalobkyně sama navrhovala (např. zprávy společnosti Schenker). Žalobkyně musela sama předložit navazující zprávu OLAF, s jejíž existencí nebyl žalovaný obeznámen a která může být dalším důkazem v rámci řízení před celními orgány – proto krajský soud nepochybil, pokud nehodnotil její obsah. Žalobkyně má vůči napadeným rozsudkům pouze jedinou výhradu, a to že společně s rozhodnutími žalovaného nebyla zrušena i rozhodnutí prvostupňová, která nepochybně trpí stejnými vadami. Žalobkyně tak musí nadále splácet celní dluh, přestože není vyloučeno, že po provedení dalšího dokazování nebude možno clo vyměřit. Proto žalobkyně navrhuje, aby Nejvyšší správní soud nepřiznával podaným kasačním stížnostem odkladný účinek a jako nedůvodné je zamítl a přikázal žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Vzhledem k tomu, že kasační stížnosti směřují proti rozhodnutím, která spolu skutkově i právně souvisejí, rozhodl Nejvyšší správní soud ve shodě s § 39 odst. 1 a § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) o spojení těchto kasačních stížností ke společnému projednání. Ačkoli se totiž jednotlivé věci týkají doměření jak dovozního, tak antidumpingového cla, tato skutečnost není rozhodná pro posouzení kasačních stížností, neboť tyto spočívají shodně na otázce prokázaní, resp. neprokázání, preferenčního původu dováženého zboží.

[11] Nejvyšší správní soud při posuzování kasačních stížností hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnosti mají požadované náležitosti, byly podány včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnosti odmítnout pro nepřípustnost. Důvodnost kasačních stížností posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejich rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadená rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se nezabýval návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem, neboť ihned po převzetí spisů od krajského soudu a provedení nutných procesních úkonů přistoupil k meritornímu projednání celé věci.

[12] Kasační stížnosti jsou důvodné.

[13] Námitky, jež stěžovatel uplatňuje v kasačních stížnostech, podřadil pod důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžejní otázku v dané věci představuje existence dostatečných důkazů a jednoznačného prokázání původu žalobkyní dováženého zboží. Krajský soud v této souvislosti přisvědčil žalobní námitce vytýkající právě nedostatečné zjištění skutkového stavu věci a uvedl, že celní orgány opřely své závěry takřka výhradně o výsledky obsažené ve zprávě OLAF, z jejíhož obsahu však lze dovodit, že se nejedná o zprávu konečnou a že šetření ohledně obcházení antidumpingového cla uloženého z dovozu jízdních kol z Malajsie ze strany OLAF stále pokračují, což potvrzuje i fakt, že žalobkyně předložila krajskému soudu při ústním jednání Průběžnou zprávu o šetření OLAF, která se týká stejné problematiky a s obsahem Zprávy OLAF evidentně souvisí. S posouzením dostatečnosti zjištění skutkového stavu tak, jak ho v projednávané věci učinil krajský soud, se Nejvyšší správní soud neztotožňuje.

[14] V této souvislosti považuje zdejší soud za vhodné učinit stručnou poznámku týkající se pravomocí OLAF a významu jím vydávaných zpráv. Úkolem Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), zřízeného rozhodnutím Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 (Úř. věst. L 136, s. 20; Zvl. vyd. 01/03, s. 110) je podle čl. 2 odst. 2 tohoto rozhodnutí vykonávat *„pravomoci Komise, pokud jde o provádění vnějších správních vyšetřování za účelem posílení boje proti podvodům, korupci a veškeré jiné protiprávní činnosti poškozující finanční zájmy Společenství, jakož i proti jakýmkoli jiným činům nebo jednání hospodářských subjektů porušujícím předpisy Společenství“*. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999, ze dne 25. května 1999, o vyšetřování prováděném OLAF (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91) v čl. 3 – Vnější vyšetřování - stanoví, že OLAF *„vykonává pravomoc svěřenou Komisi nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 provádět kontroly a inspekce na místě v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci ve třetích zemích“* a dále podle čl. 9 odst. 1 a 2 *„po skončení vyšetřování vypracuje úřad pod vedením ředitele zprávu, která obsahuje především zjištěné skutečnosti, popřípadě finanční škody a závěry vyšetřování včetně doporučení ředitele úřadu k přijetí dalších opatření. Tyto zprávy jsou vypracovány s ohledem na procesní požadavky stanovené právními předpisy dotyčného členského státu. Takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné. Vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou hodnotu jako tyto zprávy.“* Krajský soud shodně s celními orgány dospěl k závěru, jež považuje za správný i zdejší soud, že na základě čl. 9 odst. 2 citovaného nařízení byla Zpráva OLAF důkazem přípustným v řízení o dodatečném zaúčtování cla vedeném s žalobkyní.

[15] Zpráva OLAF, na jejímž základě celní orgány zahájily řízení o dodatečném zaúčtování dovozního cla, představuje výsledek vyšetřování prováděného v rámci mise OLAF v Malajsii na podzim roku 2008. Tato mise se uskutečnila na základě čl. 20 Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 ve znění Nařízení č. 766/2008, o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů, a čl. 9 odst. 2 Nařízení Rady (ES,Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. 12. 1995, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství. Jejím účelem bylo *„předběžně ověřit původ některých jízdních kol deklarovaných při dovozu do Evropských společenství jako pocházející z Malajsie, u kterých existuje podezření, že pocházejí z Čínské lidové republiky, s příslušnými malajskými orgány“* (str. 1 Zprávy OLAF) a *„prodiskutovat předběžná šetření a dohodnout se na*

dalších krocích, které mají být podniknuty ohledně těchto případů s cílem získat dostatečné důkazy pro navrácení nezaplacených cel a antidumpingových cel v dotčených členských státech Společenství a pokročit s šetřením" (bod 1. Zprávy OLAF). Ve zprávě se dále uvádí, že největším dovozcem je žalobkyně, jež „*dovezla jízdní kola z Malajsie za hodnotu kolem 9 milionů €, téměř všechna s falešným formulářem A*". Od orgánů volné obchodní zóny Port Klang (přístav, v němž dochází k překládkám kontejnerů) prostřednictvím Malajského ministerstva průmyslu a obchodu OLAF získal záznamy, jež zahrnul na CD přiložené ke Zprávě. Tyto záznamy obsahují „*vstupy a výstupy jízdních kol ve volných obchodních zónách, která byla překládána do Evropského společenství malajskými vývozci, kteří jsou předmětem šetření*".

[16] Na základě žádosti OLAF Úřad volné obchodní zóny Port Klang následně dokument zaznamenávající vstupy do volné obchodní zóny a dokument zaznamenávající výstupy spojil v jeden. OLAF označil informace získané od malajských úřadů za velmi užitečné, neboť obsahovaly čísla kontejnerů, což umožnilo propojit kontejnery, které opustily volnou zónu Port Klang s odpovídajícími kontejnery, které byly deklarovány při dovozu do Společenství. Tyto informace OLAF zanesl do tabulky „Databáze ES – Hlavní seznam", jež tvoří přílohu zprávy OLAF, a instruoval členské státy k jejímu podrobnému vyplnění na základě dovozní dokumentace a dodatečných důkazů o padělání osvědčení o původu, které mají k dispozici. Ve správním spisu jsou pak založeny dva takovéto seznamy propojení (č.l. 13 – 18) doplněné o informace českých celních orgánu (např. číslo JSD, datum dovozu, číslo FORM A, označení vývozce a dovozce). Ze seznamů vyplývá, že v ani v jednom případu projednávaných dovozů (referenční čísla CZ274, CZ275, CZ285, CZ284, CZ271-CZ270, CZ365, CZ272) nebylo dovážené zboží původní v Malajsii (nýbrž v Číně či Taiwanu) – ve vztahu k žalobkyni tedy obsahuje naprosto konkrétní závěry. Jak vyplývá z Úředního záznamu o nahlédnutí do spisu ze dne 28. 8. 2009 a z Protokolu o ústním jednání ze dne 28. 8. 2009, žalobkyně se s obsahem těchto dokumentů seznámila. Shora citovaná zjištění pak vnesli do odůvodnění svých rozhodnutí jak celní úřad, tak žalovaný.

[17] V závěru zprávy (bod 5.1) se pak uvádí, že „*přijaté informace prokázaly, že velká část jízdních kol dovezených do Společenství z Malajsie s malajským původem nebyla vyrobena v Malajsii, ale v Číně. Tato jízdní kola byla přeložena přes malajské volné zóny do Společenství s falešnými nebo nesprávně získanými osvědčeními o preferenčním původu. (...) Ze 440 kontejnerů jízdních kol přeložených přes Port Klang 284 bylo deklarováno samotnými přepravci jako čínské zboží. OLAF dokázal souvislost mezi 168 čínskými kontejnery přeloženými v Port Klang a stejnými kontejnery dovezenými do Společenství. Další spojení mohou zjistit samotné členské státy. (...) U zbývajících 156 kontejnerů deklarovaných v Malajsii s taiwanským původem je nutné další šetření. Nicméně u těchto zásilek lze okamžitě vymáhat normální clo,a to i v případech, kdy osvědčení formuláře A byla vydána MÍTI.*". V bodu 5.2 zprávy OLAF doporučuje členským státům ES zahájit kroky vedoucí k navrácení smluvního cla u všech dovozů odpovídajících kontejnerům deklarovaným v Malajsii s taiwanským nebo hongkongským původem a v případě 284 kontejnerů deklarovaných samotnými dovozci jako zboží čínského původu kroky k navrácení antidumpingových cel.

[18] Krajskému soudu lze přisvědčit, že ze zprávy OLAF vyplývá, že v případě dovozu jízdních kol z Malajsie jsou v plánu další šetření (srov. např. bod 3. – Přehled překládek zboží ve volné zóně Port Klang, bod 3. – Další informace z volných zón a další společná šetření, bod 5.1 – Závěry). Krajský soud tento závěr dovozuje i z žalobkyní předložené nedatované Předběžné zprávy OLAF, jež přikázal žalovanému posoudit v dalším řízení. Z odůvodnění napadených rozsudků však již nelze seznat, z jakých důvodů nepovažoval krajský soud informace ze Zprávy

OLAF za dostatečné ve vztahu k řízením vedeným se žalobkyní, resp. proč vyvodil ze skutečnosti, že Zpráva OLAF, která byla zprávou předběžnou (či průběžnou, nikoli konečnou) a jež sloužila jako zásadní podklad pro dodatečné zaúčtování cla, nebyla dostatečným důkazem pro možnost doúčtování cla v sedmi dotčených případech. Krajský soud pouze konstatuje, že tomu tak je, neuvádí však již, z jakého důvodu navrhuje provést rozsáhlejší doplnění dokazování v projednávaných věcech a v čem spatřuje porušení povinností podle § 31 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků ze strany celních orgánů. Byť lze s krajským soudem souhlasit, že Zpráva OLAF není konečná (tedy, že neobsahuje všechny myslitelné informace týkající se podvodů při dovozech kol do EU z Malajsie), ve vztahu k žalobkyni a nyní prověřovaným dovozům obsahuje dostatečně konkrétní a jasné závěry, na jejichž základě musely celní orgány přistoupit k doměření dovozních cel. Skutečnost, že existují další předběžné, či snad konečné zprávy není pro posouzení dané věci relevantní. Krajskému soudu přísluší posuzovat soulad rozhodnutí se skutkovým a právním stavem, jež tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po žalovaném správním orgánu tedy nelze požadovat provedení důkazu prostřednictvím zpráv, jež nebyly v době vydání rozhodnutí o odvolání k dispozici, či jejich provedení žalobkyně v řízení před celními orgány nenavrhla. Žalovaný, ani celní úřad proto nepochybili, pokud považovali informace obsažené ve Zprávě OLAF za dostatečný podklad pro dodatečné zaúčtování cla.

[19] Požadavek žalobkyně i žalovaného na provedení výslechu pracovníků OLAF byl zcela obecný a nevyplývá z něj, jaké skutečnosti by měl nad rámec závěrů uvedených ve zprávě OLAF tento důkaz prokázat; nelze proto přičítat k tíži žalovaného, že výslech neprovedl v rámci řízení o dodatečném zaúčtování cla, neboť tento považoval skutkové i právní okolnosti případů za dostatečně prokázané a žalobkyně takový důkaz k prokázání svých tvrzení nenavrhla. Namítá-li v kasační stížnosti stěžovatel, že se krajský soud nezabýval obsahem Předběžné zprávy OLAF předložené při ústním jednání žalobkyní, jedná se o nedůvodnou námitku, neboť krajský soud zdůvodnil, z jakých důvodů se tímto důkazem nezabýval a proč jeho provedení přikázal žalovanému. Jinou otázkou samozřejmě zůstává, zda je provedení této zprávy jako důkazu nutné k posouzení projednávaných věcí, to však bude úkolem krajského soudu v dalším řízení.

[20] Pokud tedy krajský soud svůj závěr o nedostatečném zjištění skutkových okolností případu postavil pouze na tvrzení, že Zpráva OLAF není konečná a ve věci dovozu jízdních kol z Malajsie probíhají další šetření, posoudil v řízení nesprávně právní otázku a současně zatížil své rozsudky nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Vzhledem k této skutečnosti, Nejvyšší správní soud přistoupil ke zrušení všech napadených rozsudků krajského soudu a věci mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude na krajském soudu, aby nahlížel na zprávu OLAF ze dne 3. 4. 2009 v souladu se shora uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu a na základě tohoto posouzení přistoupil k vypořádání dalších žalobních námitek, tedy zejména zda mohlo být clo doměřeno i přesto, že dotčené certifikáty FORM A nebyly ze strany malajských orgánů zrušeny, a dále se zabýval případnou aplikací čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Vzhledem ke skutečnosti, že krajský soud doposud své úvahy o těchto otázkách nevyslovil, nemohl Nejvyšší správní soud v této fázi přistoupit k vypořádání dalších kasačních námitek, které směřují proti dosud nevypořádaným žalobním bodům. Projednání zbývajících kasačních námitek by totiž bylo ze strany Nejvyššího správního soudu předčasné.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Z výše uvedeného vyplývá, že se krajský soud dopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a v nedostatečném , a proto Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené rozsudky zrušil podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a věci vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž bude krajský soud vázán názorem vysloveným v rozsudku zdejšího soudu. V novém řízení rozhodne krajský soud také o nákladech řízení o kasačních stížnostech (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu